

Ik laat U niet in de steek!

Bij Matteüs 26:26-35

Nog een paar dagen, dan is het Pasen. Jezus viert het feest alvast met zijn twaalf vrienden. Petrus, Johannes, Judas en de anderen. Ze hebben met elkaar afgesproken in een zaaltje, en daar zijn ze nu aan het eten. Een bijzondere maaltijd is het, met vlees en groente, met brood en wijn. En ze denken terug aan die avond, heel lang geleden, toen de Israëlieten precies hetzelfde aten. Schapenvlees. En platte broodjes. Groente die een beetje bitter smaakt.

Jezus pakt een stuk brood. Petrus weet al wat Jezus gaat zeggen. Hij gaat natuurlijk uitleggen waarom ze vanavond dit brood eten. Omdat de Israëlieten dit vroeger, lang geleden, toen ze in Egypte woonden, ook aten. Dat was op de avond dat God hen ging bevrijden uit Egypte. De moeders hadden platte broodjes gebakken, een soort crackers, omdat er geen tijd was geweest om gewoon brood te bakken. En iedereen had zijn jas en zijn schoenen al aan tijdens het eten. Want ze wisten: nog heel even, dan moeten we weg.

Maar Jezus zegt iets heel anders. 'Dit brood is mijn lichaam,' zegt Hij. 'Dit brood, dat ben Ik.' Jezus breekt het brood in stukken. En dan deelt Hij het uit aan zijn vrienden. Johannes krijgt een stuk. Judas krijgt een stuk. En dan krijgt Petrus een stuk.

Hij snapt er niks van. Wat zegt Jezus nou? Zegt Hij dat Hij brood is? En geeft Hij Petrus nou een stukje van dat brood? Van zichzelf? Dat is gek. Je kunt iemand toch niet opeten!

Jezus pakt een beker wijn. Maar Hij zegt niet: 'Deze wijn drinken we omdat we denken aan hoe God de Israëlieten lang geleden uit Egypte bevrijdde.'

Nee, Jezus zegt: 'Drink allemaal uit deze beker. Die wijn, dat is mijn bloed.'

Wat? denkt Petrus. Wijn is toch geen bloed! Het is wel rood, natuurlijk. Het lijkt een beetje op bloed. Maar het is geen echt bloed. Dat zou heel vies zijn.

'Ik ga sterven,' legt Jezus uit. 'Mijn bloed zal vloeien. Maar voor jullie is dat goed. Want doordat Ik sterf, kan Ik jullie redden.'

Het is zeker weer een voorbeeld, denkt Petrus. Hij begrijpt niet precies wat Jezus ermee bedoelt. Maar één ding begrijpt hij wel. Jezus zegt dat Hij dood zal gaan. Dat mag niet gebeuren! Jezus mag echt niet doodgaan! Hij moet koning worden! Hij is toch de redder die God al lang geleden beloofd heeft?

Het is al laat in de avond als ze klaar zijn met eten. 'Waar gaan we slapen, Jezus?' vraagt Petrus, terwijl ze door de donkere straatjes van Jeruzalem lopen. 'Zal ik een plek regelen waar we kunnen logeren?'

'Nee,' zegt Jezus. 'We gaan een eindje wandelen. We gaan naar de Olijfberg. Ik wil nog even samen met jullie zijn. Want vannacht, over een paar uur, komen ze Mij gevangennemen. En jullie zullen Me allemaal in de steek laten. Ik zal sterven.'

Petrus schrikt. Nee! Dat mag niet gebeuren. Jezus mag niet gevangengenomen worden. En zelfs als er gemene mensen zijn die dat willen doen, dan gaat Petrus Jezus echt niet in de steek laten!

‘Maar Ik zal weer levend worden,’ zegt Jezus. ‘Ik zal opstaan uit de dood. En Ik wil vast een afspraak met jullie maken. Als Ik dood ben, ga dan naar Galilea. Naar huis. Daar zie Ik jullie weer.’

‘Nou moet U eens goed naar me luisteren, meester!’ roept Petrus boos. ‘Als ze U gevangen willen nemen, ga ik U echt niet in de steek laten. Misschien dat de anderen dat doen, maar ik niet. Dat ga ik nooit doen. Nooit! Ik ga voor U vechten.’

Jezus kijkt een beetje verdrietig. ‘Luister, Petrus,’ zegt Hij. ‘Jij laat Me vannacht ook in de steek. Jij gaat straks zelfs tegen de mensen zeggen dat je Mij helemaal niet kent.’

Petrus schudt zijn hoofd. Niet. Dat gaat hij zeker niet zeggen.

‘Je zult het drie keer zeggen,’ zegt Jezus. ‘Vannacht. Nog voor het licht wordt. Nog vóór de haan drie keer kraait.’

‘Echt niet!’ zegt Petrus. Hij wordt er gewoon boos van. Dat Jezus zoiets van hem denkt. ‘Ik laat U niet in de steek. Ik ga nog liever dood dan dat ik U in de steek laat.’

‘Precies,’ zegt Johannes.

‘Wij laten U niet in de steek,’ zegt Tomas. ‘Nooit.’

Jezus zucht. ‘Kom, mannen,’ zegt Hij. ‘Nog een klein eindje lopen.’